

Åbningstale ved ferniseringen af Præsens den 14. Januar 2012, Vrå Kunstbygning.

Tak til Anne li og Peter

Tak til de frivillige

Tak til venner

Kære publikum, tak fordi I er kommet og velkommen.

Verdenskulturmuseet i Gøteborg... Bob Marley ... Udstilling om Afrikansk kultur

Film ... Marleys mor fortæller...

Tre Sorte mennesker ... i natten ... Vandrende ... i Jamaicas slum kvarter ... spurgte ... spurgte om vej ... søgte ... Bob Marley.

Opmærksomhed ... sprogtoner og beklædning udefinerbart. Og ukendt

Sorte ja, men ... ikke kendt sort kultur.

Så ... tavse foran Bob Marley ...

Den ældste ... tager ordet og siger:

Vi er kommet fra et land i Afrika. Der længe har været koloni ...

Vi har befriet vort land ... i en lang og grusom krig ...

Vi er kæmpere i den kamp ... og mens vi lå i Bushen, og kæmpede for vores rettigheder ... og vores frihed ... hørte vi din musik ... små kassette båndoptagere ... Og det gav os kræfter og mod ...

Vi har inviteret hele verden pr brev ... Verdens statsoverhoveder vil komme rejsende til denne fest ...

Dig vil vi ikke invitere pr. post ... eller med sendebud. Nej vi vil selv invitere dig.

Og vi spørger dig nu om du vil spille din musik ved vor fest?

Jeg er så gammel, at jeg kan huske at Nelson Mandela, også i Danmark, blev kaldt en kriminel...

Har siden set ... hvorledes han, og hans Afrika har sat en helt ny standard for forsoning, værdighed og humanisme ... Kultur kaldes det ...

Vi fik forsoning ... og ikke det blodbad i Sydafrika, alle ventede.

Kultur ... som begreb ... Den der historie

Chefen for den tyske invasionsstyrke i København ... møde om natten ... efter den 9. april (1940) med Københavns Kommandant ... Og ... tyskeren vil sige noget forsonende

Roser den civile Københavnske befolknings disciplin

Det er ikke Disciplin ... siger Københavns kommandant ... det er kultur.

I et system ... der gør mennesker af Nelson Mandelas karat til forbrydere er det et riddermærke at sidde i fængsel.

Og forunderligt nok er det ... at lige nu ... er der .... Helt åbenbart ... gået mode i Whistleblower-begrebet.

Den timing ku jeg altså ikke vide noget om ... da jeg udtænkte det store portræt af Frank Grevil ... for en del år siden.

Men møde Grevil ... ville ... jeg gerne.

Også fordi ... at jeg skylder ham en halvtredser...

Da Grevil fik sin dom, ... og i den en bøde ... (NB: *Korrigeret i Grevils tale, der var ikke tale om bøde, men sagsomkostninger*)

Indsamling blev sat i gang ... Carl Scharnberg fondet stod bag, tror jeg ..

Man ku tegne sig til at yde til ... at dække dele af den bøde, man frygtede at du ville få.

Jeg tegnede mig op og fik efter Grevils dom et brev med posten om at betale ...

Som jeg husker det, var det midt i en flytning ... og brevet gik tabt ...og ...senere sendte jeg 150 Kroner afsted til fondet.

Og senere ... sikkert år efter .... dukkede brevet op igen, hvor der stod, at jeg havde tegnet mig for 200 kroner ...

Den halvtredser, jeg havde betalt for lidt ... brændte i lommen på mig .... Og har gjort det lige siden ...

At sende den år efter ... f.eks. anonymt ... er ikke Sejt.

Men nu er chancen her ... også for at jeg kan rydde op ... i et af mine... gamle hænge partier.

At gøre uret ... ret ... Så man ikke i sine tankebaner ... nager ... i gammelt skidt ...

Og hvis det skal være ... er der jo også ... visse andre ... jeg hellere så udsat for ... den form for nageri.

Og tak Frank Grevil fordi... du vil komme her ... ordet er dit

--- Og her ... din halvtresser.

Dronninglund, den 13. Januar 2012

Gorm Spaabæk